

Vandreguleringsarbejder, der har medført, at vi i Landbrugsministeriet har taget dette Forslags Fremsættelse op til Overvejelse. Jeg giver det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) ganske Ret i, at det, det her drejer sig om, er at fjerne en Uklarhed og Uensartethed i Lovgivningen, og det ærede Medlem har jo ogsaa Ret i, at denne er fremkommet, fordi man senere har foretaget Tilføjelser til og Ændringer i Vandløbsloven af 28. Maj 1880. Thi at Paragrafferne har faaet forskellig Affattelse i denne Henseende, kan jo give Anledning til, at man modsætningsvis slutter saaledes, at naar der i den og den Paragraf staar, at der skal være Fortrinsret for Bidragene, men det ikke staar i de andre Paragraffer, saa hjemler disse ikke nogen Fortrinsret. Dette vilde imidlertid stride mod den almindelige Praksis, og da det har vist sig, at der, rent bortset fra Tinglysningslovens Bestemmelser, i enkelte Tilfælde har været Tvivl, maa jeg anse det for rigtigst, selv uanset Tinglysningslovens Bestemmelser, at man nu fjerner denne Uoverensstemmelse og tilvejebringer fuld Klarhed i Overensstemmelse med den almindelige Praksis gennem mange Aar.

Overfor de Bekymringer for godtroende Erhververe af Ejendomme, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds fremsatte, vil jeg sige, at enhver, der køber en Ejendom, jo ikke blot vil spørge efter, hvilke tinglyste Forpligtelser der hviler paa Ejendommen, han vil ogsaa spørge om, hvilke Skatter der hviler paa Ejendommen, hvad Skatten er til Staten, til Amtet og til Kommunen, og de er jo ikke tinglyst noget Sted. Hvis han spørger efter det, og han faar rigtige Oplysninger — og det maa vi jo forudsætte; faar han dem ikke af Sælgeren, kan han faa dem endnu sikrere ved at gaa til Kommunen —, saa faar han at vide, om der hviler 10 eller 20 Aars Afdrag paa Ejendommen, idet saadanne Afdrag maa være opført blandt Skatter og Afgifter, da de inddrives som saadanne. Jeg kender ikke noget Eksempel paa, at en Køber af en Landejendom har følt sig narret i den Henseende, at der har hvilet saadanne Afgifter paa den, som han ikke har vidst Besked om. Fordi jeg ikke kender Eksempler derpaa, kan der ganske vist godt foreligge saadanne, men det skulde dog være mærkeligt, om man ikke skulde have hørt noget om, at saadanne Tilfælde var indtruffet. I hvert Tilfælde er dette ikke noget, der kan holdes skjult; enhver kan faa Oplysning om de Skatter, der hviler paa en Ejendom, og naar man spørger om Skat-

terne, kan det ikke undgaas, at man tillige faar Oplysning om Afdragene; hvis Køberen overhovedet spørger om Skatterne, vil han ogsaa faa Oplysning om de Byrder, der hviler paa Ejendommen og inddrives sammen med Skatterne.

Jeg maa derfor besvare det ærede Medlems Forespørgsel derhen, at selv bortset fra Tinglysningslovens Bestemmelser, der gør en Ændring nødvendig, vil jeg finde det rigtigst, at vi tilvejebringer Ensartethed med Hensyn til Vandløbslovens forskellige Paragraffer ved en Bestemmelse som den, der her er foreslaaet.

Jensen (Aale): Der er jo saavel af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper) som af den højtærede Minister gjort opmærksom paa den store Bekostning og det store Besvær, det var at foretage disse Tinglysninger. Den store Bekostning kunde man dog let komme om ved, synes jeg, der er jo saa mange Ting, hvis Tinglysning er gratis, og man vilde vel ogsaa kunne bestemme, at den Art Tinglysning kunde være gratis. Og hvad det store Besvær angaar, som det skulde være for Kommunen at faa Afgifterne tinglyst, forstaar jeg ikke, hvori det skulde bestaa; for der skulde jo ikke ske andet end at sende Dokumenterne til Dommerkantorerne, og det blev da dem, der fik Besværet, og ikke Kommunerne. Det er dog alligevel ikke det, der er det afgørende. Jeg er ganske enig med alle, der har talt om Sagen, angaaende den Fortrinsret, Kommunerne her skulde have. Det er ikke i mindste Maade min Mening at ville hindre Kommunerne i at faa denne Fortrinsret; tværtimod, jeg synes, det er meget fornuftigt, at den Slags Forbedringer gaar forud for Prioriteringen, da de lige saavel er i Prioritetshavernes som i Ejernes Favør. Men jeg kan ikke indse, at det i mindste Maade berører den Sikkerhed, Kommunerne har, at denne Pligt bliver tingløst paa Ejendommen. Det siges, at vi skal have Forslaget vedtaget for at fjerne Uligheden. Ja, det er muligt; men vi beholder og forhøjer Usikkerheden for Nyerhververe af Ejendomme. Vi har Eksempler paa, at Bekostningen kan beløbe sig til flere Hundrede Kroner om Aaret, og man har i hvert Tilfælde gjort gældende — om med Rette eller Urette skal jeg ikke afgøre —, at Afgifterne kan ændre hele Ejendommens Værdi. Men man kan ikke sige, som den højtærede Minister sagde, at naar man køber en Ejendom, spørger man ogsaa om Skatterne. Ja, man spørger naturligvis,